

ՀԱՅ ԿԵԱՆՔ ԵՒ ԵԿԵՂԵՑԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՊՈՂՈՍ ՓԱՇԱՅ ՆՈՒԲԱՐԻ ՆԱՄԱԿԻ.

Վահամափայլ Տ. Պողոս փաշայ նուբարն իւր 1 մայիսի
ներկայ 1914 թուի նամակով ի միջի այլոց գրում է նորին
Վեհափառութեան հետևեալը:

«Խորապէս զգացուած եմ և շփոթահար այն զգացում՝
ներուն համար, զոր Զեր Ա. Օծութիւնը բարեհաճած է
արտայատել 20 փետրվարի ամսաթիւ Հայրապետական
օրհնաձիր կոնդակին մէջ *):

«Զերդ Վեհափառութիւնը կը յայտնէ ինձի իր գոհու-
նակութիւնն ու ինձի վստահուած պաշտօնը կատարելու
մասին ըրած ջանքերս կը գնահատէ, այնպիսի բարեացա-
կամ ներողամտութեամբ մը որ սրտիս մէջ միշտ քանդա-
կուած պիտի մնայ:

Եւրոպիոյ մէջ Զեր Վեհափառութիւնը ներկայացնելու
պաշտօնին կոչելով զիս, իրքի Ազգային պատուիրակութեան
նախագահ, պետութիւններէն, ինչպէս և Բ. Դուռնէն պա-
հանջելու համար հերլինի դաշնագրով խոստացուած բա-
րենորոգումներու գործազրութիւնը, — որ միայն կրնար վերջ
մը զնել Ասիական Թուրքիոյ մէջ մեր հայրենակիցներուն
տառապանքներուն, — Զեր Ա. Օծութիւնը իր վստահութեան
թանկարժէք ապացոյցը կուտար և ինձի կը յանձնէր պաշտ-
պանութիւնը այնպիսի գեղեցիկ դատի մը, որ չէի վարա-
նիլ ընդունելու, հակառակ գործին դժուարութեանց, զոր
ինձի համար իսկապէս ծանր կզգայի:

Պարագաները բարեբախտաբար օգնեցին մեզի, և պե-
տութիւնները, Ռուսիոյ վեհանձն նախաձեռնութեամբ,
յանձն առին ոյժ տալ մեր արդար պահանջներուն, առաջքն
առնելու համար կնճիռներու և պատահականութեանց,
որոնցմէ կ'զգուշանան:

*) Այս կոնդակը տպագրուած է «Արարատ»ի մարտ համարում:

Սակայն ներուի ինձի յիշել հոս, որ ամեն բանէ առաջ, Զեր Վեհափառութեան իմաստուն քաղաքականութեան, յայտագրին շափաւորութեանը և վեհանձն ջանադրութեանց շնորհիւ է, որ Ն. Վ. Զարին Կառավարութիւնը մեզի շնորհեց իր հզօր պաշտպանութիւնը, և որ, ձեռք առնելով մեր դատը, իրեն հետ մզեց նաև միւս գահիձները:

Բոլոր Եւրոպիոյ միահամուռ գործողութեանց մասին կայտցած այդ համաձայնութիւնը, զոր մեր հայրենակից-ներուն հալածանքները և յանուն մարդկութեան եղած կոչերը երեսուն հինգ տարիէ ի վեր անբաւական եղած էին դոյցացնելու, մենք այսօր կը պարտինք այդ շահուն, դոր պետութիւնները առաւելապէս ունին Եւրոպիոյ խաղաղութեան պահպանումին տեսակէտավ:

Անոնք ըմբռնեցին արդարեն, որ հայկական նահանգ-ներու խղճալի վիճակը չէր կրնար աւելի երկար ատեն տեև առանց ծանր վտանգներու, որոնց առաջքը կարելի կը առաջանական անդամ էր:

Ասիկա եղաւ մին այն գլխաւոր փաստերէն զոր վեր հանեցի դահլիճներուն մօտ հայցելու համար իրենց միջամտութիւնը, և չափազանցած պիտի չըլլամ ըսելու թէ այդ շարժառիթն է՝ որ որոշեց իրենք դուրս գալուն այն անտարբերութիւններէն, զոր իրենց քաղաքականութիւնը ցոյց տուած էր մեր բարենորոգումներու նկատմամբ Պերլինի դաշնագրէն ի վեր:

Բայց միայն պետութիւնները չէ, որ շահ ունէին Հայաստանի մէջ բարենորոգումներու գործադրումին մէջ, թուրքիա բարեբախտարար շատ աւելի անմիջական շահ մը ունէր, Բ. Դուռը համոզուեցաւ որ Պետութիւնն իսկ պիտի վտանգուէր ցորքան մէջ տեղէն չէր վերցնէր խոռվութեանց և օտար միջամտութեանց բոլոր հաւանականութիւնները, Հայկական նահանգներուն մէջ կարգապահութիւնն և արդարութիւնը վերահաստատելով:

Սակայն անիկա հասկցաւ, որ բարենորոգումները Պետութեան դօրացումին և վերականգնումին ապահովագոյն

միջոցը պիտի ըլլային, և անտարակոյս այս բանն է առաւելապէս որ վերջնական համաձայնութիւնը գոյացնելու ծառայեց: Զեր ս. Օծութիւնը թոյլ պիտի տայինծի յիշատակելու նաև, և մասնաւորապէս, մեր բանակցութեանց յաջողութեան նպաստող ազդակներուն մէջէն, այն կատարեալ միուրիւնը որուն ապացոյցը տուին շարունակ ամեն երկիրների Հայերը, այն օրէն սկսեալ, որ Զերդ Վեհափառութիւնը ստանձնեց նախաձեռնութիւնը պետութեանց ներկայացնելու իր ժողովրդին արդար պահանջները: Զերդ ս. Օծութիւնը փափաք յայտնած է որ, պէտք եղած ատեն, շարունակիմ աշխատիլ իր ներկայացուցիչը հայաբնակ նահանգներու մէջ բարենորոգումներու կատարեալ յաջողութեան համար:

Վստահութեան այս նոր արտայայտութեան հանդէպ ջերմապէս զգացուած եմ, և թէպէտ որոշած էի, առաջին պաշտօնս լրանալուն, Եպիփառութիւնը մէջ հանգիստ առնել, մանաւանդ որ մեծ պէտք ունիմ, բայց կապահովցնեմ Զեր Վեհափառութիւնը թէ իմ օժանդակութիւնս երբէք պիտի չի խնայիմ, և թէ անմիջապէս որ Եւրոպա վերագանամ, դէպի յունիսի կիսուն, ինքզինքս սիրայօժար պիտի տրամադրիմ Զեր Վեհափառութեան կատարելու համար ո և է պաշտօնս, զոր օգտակար պիտի համարիք վստահիլ ինձի:

Կը խնդրեմ Զեր Վեհափառութենէն որ, իմ անխախտ երախտազիտութեանս հետ բարեհաճիք ընդունիլ իմ խորապէս անձնուեր և յարգալից զգացումներուս նորոգ հաւասարիք:

Պօդոս Նուպար

Քրդական Շարժումն.

Տարօնի Հայոց առաջնորդարանը իւր 22 ապրիլի ներկայ 1914 թ. գրութեամբ Մուշից գրում է նորին Ս. Օծութեան Վեհափառ կաթուղիկոսին հետեւեալը,

Վեհափառ Տէր,

Զեր Վեհափառութեան 10/4—914 թ. հեռագիրը ստա-